

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 > 50 >
Negyedévre . . . — > 75 >
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnapként.

Kényelmes ellenzék.

Pécs, 1899. szeptember 22.

Nem minden igazság nélkül való azok okoskodása, akik azt állítják, hogy nincs a világ összes parlamentjeiben a kormányra nézve kényelmesebb ellenzék, mint a magyar függetlenségi párt. Tekintve a mi különleges helyzetünket, amely egy alkotmányos nagy politikai pártot teljesen törvényes programjánál fogva már eleve kormányképtelenséggel bélyegez meg, a függetlenségi párt — legalább látszólag — megnyugodott abban, hogy küzdelmének célját nem a politikai váltógazdaság képezze s történéjék bármi, belátható időn belül kormányalakításra meghivatni nem fog. A független államiság eszményének akadémikus ápolása s ennek az utókor számára egész tisztaságában való megőrzése és átöröklése: ezt a szerepet szánták a hatalomért versengő pártok a függetlenségi pártnak, amely annyira tetszelgett magának ebben az ideális és *önzelen* szerepében, hogy még az ország legvitalisabb érdekeinek ellenőrzéséről is lemondott, csak azért, hogy a delegáció intézménye ellen való akadémikus tiltakozását kifejezze, mikor annak működésében részt nem vesz.

Az ilyen ellenzék, amely egyszerűen tiltakozik, de nem törekszik arra, hogy a hatalmat programja megvalósítására a kezébe ragadja, persze, hogy tetszett minden eddigi kormánynak s hitték is, hogy

ez így marad az idők végezetéig, mert meg voltak róla győződve, hogy a függetlenségi párt által kárhóztatott közjogi berendezés a nemzet önbizalmának mesterséges elblése folytán akadálytalanul fog működni mindvégig s így nem fog bekövetkezni az az idő, mikor ezt a berendezést okvetlenül megváltoztatni kellend s így a függetlenségi párt akadémikus programja aktuálissá válik.

Ha ennek a berendezésnek a fenntartása és akadálytalan működése csupán csak tőlünk függött volna, ilyen idő nem is következik be egyhamar, de földidzte az osztrák alkotmányos gépezet megbomlása, amely lehetetlenné tette, hogy azok az ügyek, a melyeket a hatvanhetes törvény akár pragmatikusan közöseké, akár csak közös érdekűeké tett, abban a törvényben megállapított mód szerint intéztessenek továbbra is.

Ez az elvitázhatatlan tény aktuálissá tette a függetlenségi párt programjának megvalósítását először is a gazdasági viszonylatokban s a közjogi ellenzék meg is ragadta az alkalmat, hogy ezt keresztülvigye. Megtámadta a közjogi alapon álló pártokat a saját fegyverükkel s az eddig hangoztatott amaz igazsága mellett, hogy az önállóságot gazdasági téren megköveteli az ország anyagi és politikai érdeke, eléjük tartotta a közjogi alapon álló pártoknak az általuk örök evangéliumnak hirdett törvényt, amely azt rendeli, hogy föl

kell állítani a vámsorompókat, ha a közös vámterületre nézve Ausztriával újabb meg egyezés nem jön létre.

Ezzel az eddig csupán akadémikus elvi jelentőséggel bíró, kényelmes ellenzék-ből egyszeriben aktuális politikai párt lett, mert a gazdasági közösséget minden áron fenntartani akaró kormánypárt ellen szövetségest talált a közjogi alapon álló nemzeti pártban, sőt a kormánypárt tagjai közül is azokban, a kiket a kormány hatalmi befolyásával még nem hálózott be teljesen.

Igaz, hogy a gazdasági közösség ennek dacára is törvényellenesen fenntartva lett, de határozott tévedés azt állítani, hogy ez azért történt így, mert a függetlenségi párt a hatvanhetes törvényre támaszkodva követelte a gazdasági közösség megszüntetését. Pedig ezt állítja az Egyetértés mai számában „a függetlenségi pártnak egy nagytekintélyű tagja, ki több országgyűlésen képviselő s a pártnak vezéralakja volt“.

Mert ha a függetlenségi párt abban a küzdelemben tisztán abból az elvi szempontból támadta volna a közös vámterület politikáját, mivel azt az országra nézve károsnak tartja s nem fektetett volna súlyt arra is, hogy ezt a politikát a hatvanhetes törvény szempontjából sem szabad folytatni: akkor szemben találta volna magát az összes közjogi pártokkal s az eredmény nem az lett volna, hogy a közösség meghatározott

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Hulló levelek.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

... Múlik a nyár, hull a falevél
A szivekben mélabús érzés kél...
Heine.

Odakint lágy, vérpezsdítő meleg volt. A nap letűző sugarai aranyfénybe borították a szomszédos házak tetejét. A fellocsolt követet olyan illatos, kellemesen hűs levegőt árasztott, mihez hozzájárult az a lanyha fuvalom is, mely sejtelmesen rezgette meg a hársak leveleit. Kint a természet csodás keblén, olyan szép, olyan bájos minden. Még az erdő dús lombú százados fái is szerelmesen hajtják össze vén fejeiket, míg fent a magasban vidám dalt zeng a dalos madárka.

Az erdő mélyéből felhangzik a vadgálamb sebes, szinte türelmetlen turbékolása, melylyel csókra hívja párját, haza abba a puha fészekbe mely körül öleli a kis madarak csodás boldogságát.

A csobogva tovább folyó kis patak ezüstös hullámai, mint a szirének búv-dala, szerelemről, boldogságról regél a hófehér vízi liliomnak, mely szinte megfélekedve a csodás

körben a maga szűzi tisztaságáról, kacérkodva, tetszelegve himbálja sárga himporos fejcskéjét.

A fák sóhajtvá, szerelmesen nyögve, vágyakozva nyujtogatják egymásfelé lombos ágait, s egy-egy gyengébb derekú facsemete kéjesen roppan meg a felkúszó repkény heves ölelése alatt . . .

S míg kint a természet ölében az édes nyár bűvös légkörében megifjodva minden, minden szerelemről regél, bent a szép asszonynak finom illatu budoirjában hideg van, zord minden s kellemetlenül borongós a hangulat.

Maga az a csodás idomu, szobor-szép asszony, fázva huzódik meg elegáns puha plüsz pamlagjának párnái között, s olyan hideg benne minden, mintha lelkének nem volna vágya, s mintha ereiben nem folynék egészséges piros vér.

Nem veszi észre budoirjának lágy, ingerlő illatát, nem látja a berendezés legcsekélyebb tárgyán is megnyilatkozó azt a kacér rafinériát, mely első tekintetre elárulja, hogy ennek a legbizarrabb képekkel gazdagon diszített négy falnak lakója arra van teremtve, hogy szeressen . . .

... Lelke most is telve vágygyal, szive majd hogy túl nem árad a szerelemtől, s ereiben forrón, tüzesen pezsdül a vér. Alabastrom karjain, melyekről felcsuszott a

gazdagon csipkézett pongyola ujjá — minden apró ideg meg-megremeg a belső izgalomtól.

Kimondhatatlanul rosszul, nyomorultnak érzi magát a szép asszony, s mintha nem akarná többé látni a maga körül szinte kéjesen duzzadó fényt és pompát, tehetetlenségében eltakarja szeméit hófehér csipkés selyemkendőcskéjével, melybe szabadatlanul folynak annak az igéző szempárnak fájdalmas, keserves könnyei.

Idégesen rágja apró, fehér fogaival csipkekendőjét tehetetlen fájdalmában, rózsás körmei vad dühvel mélyednek aranyhímzésű pamlag párnája selymes bársonyába . . . Nem tudja elképzelni mi történt vele, agyában egymást kergetik a gondolatok, vadul, szinte hárszva egymást, mintha ez az elviselhetlen kaosz megakarná őrjíteni a szép asszonyt . . .

Hangulat ez talán?

Nem. Nem hangulat. Emóciója egy finoman húrolt léleknek, mely szenved a feltámadó, elmúlt emlékek hatása alatt, mely nem tud szenvedéseinek okáról tiszta képet alkotni, csak tépelődve vergődik, vergődik ama édes s mégis oly maró kinokat okozó láthatlan fantomok világában! . . .

Sajátságos! Szakavatott drámaírók egy-egy témáért, borongós hangulatok megrajzolhatóságért révetegen tekintenek körül a mindennapi élet zsvájában nyüzsgő emberek között, kiragadnak körükből egy-egy alakot, s

időre s különös föltételek mellett tartatott volna csak fönn, hanem az, hogy az ischli klauzula révén, a melyet a kormánynak könnyű lett volna a többséggel elfogadtatni, örökös és föltétlen gazdasági lekötöttségben maradtunk volna.

Most aztán a pragmatikus közös ügyekre kerül a sor, a melyeket az osztrák parlamentarizmus csődje folytán a hatvanhetes törvényben meghatározott módon intézni delegációk hiányában többé nem lehet. Természetes dolog, hogy a közjogi alapon álló pártoknak ezzel szemben állást kell foglalniok és vagy rést ütniök az általuk megváltoztatatlannak hirdetett hatvanhetes törvényen, vagy megszüntetni a közös ügyeket, mert az egyik alapföltétel, melyhez a hatvanhetes törvény azokat kötötte, Ausztria alkotmányossága, megszűnt.

Az Egyetértésnek függetlenségi párti vezéralakja azonban itt is csaknem a zászlóárulással határos hibának tartja, ha a függetlenségi párt a közös ügyek megszüntetésének s a perszonál unióra való áttérésnek szükséges voltát a hatvanhetes törvény rendelkezéseire támaszkodva vitatná. Szerinte a függetlenségi párt harcmodora ebben a kérdésben csak ez lehet: „Magyarországnak nem éppen azért kell megkapni állami függetlenségét, mivel azt az 1867 : XII. t. c. bizonyos eshetőségekre kilátásba helyezte s ezen eshetőségek egy különös véletlen folytán bekövetkeztek, hanem azért, mert ahhoz elévülhetlen joga van, azért, mert képtelenség az, hogy egy ezer év óta fönnálló s hatezer négyszög mértföldön tizenhét millió lakost számláló ország egy más és magánál nem is sokkal különb ország tartománya és gyarmata legyen“.

Nos hát az kétségtelen, hogy ez a függetlenségi pártnak az álláspontja és olyan szent igazság, a melyet lelkük mélyében azok is kénytelenek elismerni, akik nem aszerint cselekednek; de éppen azért, mert ez utóbbiak nagyon sokan vannak,

a nemzet törvényhozásában pedig éppen séggel félelmetes többséget képeznek, szükséges, hogy a függetlenségi párt, mely ezt az igazságot írta zászlájára, ne elégedjék meg ennek az igazságnak az akadémikus hangoztatásával, hanem a saját fegyverüket fordítsa azok ellen, akik politikai tekintetből félnek attól, hogy ezen igazság szerint cselekedjenek.

Immár kétségtelen, hogy a hatvanhetes közjogi berendezés fölmondja a szolgálatot, a hatvanhetes törvény tehát semmi esetre sem tartható fönn továbbra is; csak az lehet hát vita tárgya, hogy milyen irányban szenvedjen változtatást. Bécsből mindenesetre azzal a követeléssel fognak föllépni, hogy ejtsük el a törvényt, de tartsuk fönn a közösügyeket, a melyeknek közösségét a magyar országgyűlés többsége mindig szükségesnek ismerte el.

Már most nem-e a politika legelemibb taktikai szabálya diktálja a függetlenségi pártnak, hogy a fölülről ekként sarokba szorított kormánypártnak megmutassa a kivezető utat azzal, hogy rámutat a hatvanhetes törvényre, amely a maga rendelkezéseit sem örökérvényűeknek kontemplálta, hanem azzal, hogy azoknak föltételt szabott, világosan utalt arra, mikép azt a közjogi berendezést csak addig kívánja fönn tartani, a míg a kikötött föltétel fönnforog.

Az az akadémikus elvi álláspont, a mely a magyar függetlenségi pártot a világ legkényelmesebb ellenzékévé avatta, nem fogja a kormánypártot, amely az ellenkező elvi álláspontra, a közösügyes alkotmány helyes váltára esküszik, ennek az álláspontnak az elhagyására ösztökélni; de ha rámutatunk arra, hogy a hatvanhetes törvényből nem az következik, hogy az ott megszabott föltétel és intézési mód megszüntével a közösügyek más intézési mód mellett föltétlenül fönn tartandók, hanem a „cessante legis ratione, cessat autem dis-

positio“ jogi elvénél fogva meg kell szünniök a közös ügyeknek is: akkor azzal kényszeríthetjük a többséget a mi álláspontunk elfogadására, hogy ők követnének el zászlóárulást, ha politikai alapprogrammukat, a hatvanhetes törvényt elhagyva, annak garanciái nélkül tartanák fönn a realuniót Ausztriával.

Hogy melyik a helyesebb harcmodor, az elvi álláspont akadémikus hangoztatása, vagy az ellenségnek a saját fegyverével való aktív támadása: annak megítélését az elfogulatlan olvasóra bizzuk.

Mi ujság?

— **(Miniszteri látogatás.)** Dr. Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter a Csurgón tartott egyházkerületi gyűlésről jövet, megszemlélte a szent-imrei földmivesiskolát. Kiséretében volt Tallian főispán, Makfalvai és Somsich képviselők. A vasutnál nagy néptömeg várta a minisztert, kit a polgármester szép beszéddel üdvözölt. A város megtekintése után a miniszter a délutáni gyorsvonattal Budapestre utazott.

— **(Tisztelgés a főispánnál.)** Vasárnap délelőtt tisztelgett a főispánnál jókai Udvarnok Győző, az 52-ik gyalogezred ezredese, Zankl ezredes kíséretében a főispánnál. A főispán szokásos szívéllyességgel fogadta a házi ezred ezredesét és ismételtén biztosította arról, hogy egyik főtörékvése leendő jövőben is mint eddig, a katonaság és polgárok közötti jó egyetértés fenntartása.

— **(A vármegye választói.)** A vármegye központi választmánya hétfőn délelőtt kilenc órakor ülést tartott a vármegyeházán. Az ülésen Tormai Károly alispán elnöklete alatt résztvettek: Koszits Kamill megyei főjegyző, Seeh Károly, Koszits Szilárd, Vaniss Sándor járási főszolgabíró, Hinka László, id. Jeszenszky Ferenc, Darócy Aladár főispáni titkár, Simonfay János, Nagy Jenő megyei tiszti főügyész és Lehel Győző vármegyei I.

telen, dacára nevétségesen rövid életének, tönkre tette mindazt, mi ennek a szép szerelemre vágyódó asszonynak boldogsága volt.

Mintha meglazultak volna a hajlékony derék körül fonódó izmos karok, mint a hervadt repkény, mely megsárgulva hullik le a gyenge faderékről, azok a csókok, mintha nem lettek volna oly tüzesek többé s nem volt bennük kéj és mámor, nem hevítették már a szívet. Tüzük olyan borzongatóan csekély, mint az őszi napsugáré . . .

Megtörve a szerelmi eskü, rongyokká tépve az édes ábránd, melynek gyönyört lehelő percei nem térnek vissza, soha, soha!

A szép asszony arcán ismét végig folynak a fájdalom égető könnyei, eltűnt előle a szürke fátyol, szerte foszlott a mögötte rejtett rózsaszínű kép. Nem lát már mást, mint a rideg valót! Csak multja van már, melynek szenvedéseit viselni fogja — ki tudja meddig?!

Odakint egyre sivit a szél, a szitáló eső halk koppanással verdesi az ablakokat. Csöppjei, mint valami láthatatlan szempárnak alá hulló könnyei gördülnek végig a sima ablaktáblákon

A fák kint a természet csodás ölében fázékonyan borzongnak össze a hideg esőcseppek alatt; kietlen, zord, buskomor minden s hullanak a levelek . . .

Horkai Elemér.

saját fantáziájuk élénk színeivel oly keretet festenek köréje mely bizzar elűtő a képtől . .

S aztán újabb hajszát kezdenek az élet szinpadán ama halvány reflektorikus, rozsdavörös színű fény után, melyet a lelkiállapotok megrajzolásának hívnak, mely kellő világításba helyezze a kész, keretbe foglalt képet!

Gyakran előfordul azonban, hogy a sötét borongós kép alakjai, melyek a fantázia színes keretéből merednek a szemlélőre a gyenge világításban groteszkké válnak, hiányzik belőlük az az egyetlen ecsetvonás, mely lelket lehel a merev alakokba s melyet a festők »éltetőnek« hívnak!

De minek a távolban kutatni? Mélyebb drámai psychologia rejlik egy-egy feltámadó bus emléken, nagyobb mérvben drámai hős az, kinek már csak multja van, mint bármely fantázia szülte hős!

A nap letűző arany sugarait gyászöntösbe burkolta egy a szél szárnyain sebesen haladó felleg. Nehány pillanat alatt a tuvalomból port kergető szél támad s az ablakokat szitáló hideg eső csapdossa, melynek csöppjei, mint valamely láthatatlan szempárnak alá hulló könnyei gördülnek végig a sima ablaktáblákon . . .

Nehézkes, fáradt mozdulattal kel fel a szép asszony fekvő helyéről s midőn szinte tántorogva lábaira áll, néhány illatos rózsaszínű levélpapír hull a lábaihoz

A szép asszony visszaruskad a pamlagra, szemei önfelédten, álmadozva tapadnak a szerte szórt levelekre s képzeletében mintha szürke fátyolon át tekintenének szemei, belemerül az elmúlt idők rózsaszínű derűs világába. S mégis mily zord, mily komor az a halvány derűs fény azon a szürke fátyolon át nézve?

Az erős férfias vonásokkal borított velinen mennyi édes, csábító szó, mennyi eskü, fogadalom? Eskü? Hitványság! Olyan közönséges, konvencionális közhely ez, mint akár melyik más banális elcsépett bók s mégis mily édes hallgatni, mily boldogító hinni annak, akit szeretünk!

A szép asszony, még most is kéjesen borzad meg a feltámadó édes emlék hatása alatt

Vonásai hirtelen megelevenednek, keble lázasan piheg, mintha újra itt volnának a szerelem deliriumának örökké emlékezetes percei, karjait vágyakozva ölelésre tárja ki, Ott érzi most száraz tikkadt ajkain — a szeretőnek izgalomtól remegő ajkainak forró, perzselő csókját, derekán kéjes fájdalom zibong végig . . . Ugy képzelet, hogy ott érzi az izmos férfi karok heves ölelését, mint a gyenge fa, a felkuszó repkényt

Aztán hirtelen — mintha megváltoznék a kép a szürke fátyol mögött — fájdalmas, dacos, merevvé válik az a csodás szép arc; Feltámadt lelkében egy nap emléke, mely hir-

aljegyző. Az ülés tárgya a Baranyavármegyei országgyűlési képviselőválasztók névjegyzéke ellen beadott felebbezések tárgyalása volt. A központi választmányhoz összesen kilenc felebbezést nyújtottak be, melyek közül hármat elutasítottak, hat felebbezésnek pedig helyt adott a központi választmány.

— **(Temetés.)** Vasárnap délután öt órakor temették el a városi közkörházból *Lechner* Sándort, lapunk kiadóhivatalának tisztviselőjét. A közrészvét meghatóan nyilatkozott meg az elhunyt temetésén. Ott láttuk a vármegyei s városi tisztikar sok tagját s megjelentek *Possgay* József kanonok, *Rézbányay* János dr. theologiai tanár, *Igaz* Béla dr. püspöki titkár s az elhunyt gyászoló rokonsága, köztük *Lechner* János kanonok, *Lechner* Antal takarékpénztári igazgató és *Lehel* Győző, megyei első aljegyző. A temetésen képviselve voltak a helybeli nyomdák, lapkiadóhivatalok és szerkesztőségek is s lapunk szerkesztősége és kiadóhivatala testületileg jelent meg, hogy lerója kegyeletét az elhunyt iránt, kinek koporsójára a »Pécsi Figyelő« koszorút is helyezett. Hosszu sorban kísérté ki az elhunytat a gyászmenet a szigetkülvárosi temetőbe, hol megtalálta munkában eltöltött, hosszú élete után a békés nyugodalmat.

— **(A központi választmány ülése.)** A város központi választmánya vasárnap d. e. 10 órakor a városházán a polgármesteri helyiségben ülést tartott, hogy felülbírálat alá vegye a jövő évi képviselőválasztói névsor ellen beérkezett felebbezéseket. Az ülésen résztvettek *Majorossy* Imre polgármester elnöklete alatt *Tróber* Aladár dr. főjegyző, *Krasznay* Mihály, *Bánffay* Simon, *Egry* József, *Rúth* Mátyás, *Dobszay* Antal, *Nagy Gadó* József és *Graumann* János. Összesen három felszólalás érkezett be, úgy mint *Hahner* György, *Hoffmann* Ernő és *Mihálovits* József részéről. A választmány *Hoffmann* felebbezését elfogadta és bevette a választói névsorba, a másik két felebbezést azonban visszautasítottak. A határozatok folyó hó 20-tól folyó hó 30-ig közszemlére lesznek kitéve s ellenük ez idő alatt felszólalással lehet élni.

— **(Szüreti ünnepély.)** A Pécsi Polgári Daloskör 17-ikén szüreti ünnepélyt rendezett a Scholtz-téle sörházban. Az ünnepély minden tekintetben igen fényesen sikerült, sőt mondhatni, hogy ily nagy sikerű mulatsága már régen nem volt a derék daloskörnek. A szüreti ünnepélyhez illően igen izlésesen feldíszített kerthelyiségben délután 4 órakor kezdődött a daloskör »Honfidal« című énekével s közben szerpentin, konfetti és világposta működött. A daloskör *Wész* Albert karnagy vezérése alatt *Abt* F. »Erdei béké«-jét, *Rubinstein* »Harci-dal«-át és népdalokat adott elő s a tombolán értékes tárgyakat sorsoltak ki, melyek közül különösen a *Zsolnay*-gyár által ajándékozott majolikatárgyak voltak az értékesek. A szüreti felvonulásban résztvettek a daloskör nőtagjai is, mi valóban csinos látványt nyújtott. Este *Korodi* Károly zenéje mellett tánc volt, melyben a négyeseket 125 pár táncolta. A mulatság csak a hajnali órákban ért véget.

— **(Udvari ebéd.)** *Schaumburg-Lippe* György Bückeburgban uralkodó herceg már pár hét óta dárdai uradalmán időzik, hol is nagyterjedelmű vadászterületén, a vadászat nemes élvezetének él. Mult vasárnap a herceg udvari ebédet adott dárdai kastélyában, mely ezuttal egészen családias jellegű volt, miután azon csakis uradalmi tiszték, bérlők s egyéb uradalmi alkalmazottak vettek részt. Megjelentek azon a herceg kísérete nemes *Franke* vezérőrnagy, szárnységében kívül *Geidemann* Ottó urad. igazgató élén: *Kinneth* Adolf számtanácsos, *Wittelsbach* Ottó urad. inspector, *Schrader* főerdőmester, *Gábel*, *Nordmayer*, *Szalzmann* urad. intézők, *Hölbling* György nyug. urad. titkár, kinek ép e nap lévén 83. születésnapja, számos tisztelői siettek is a jó »Gyuri« bácsit jó kívánataikkal elhalmozni. Résztvettek még:

Gaál Sándor helybelyi r. kath. plébános, dr. *Jellasics* Károly urad. orvos, *Szuly* János urad. ügyész; továbbá a közelbeli urad. bérlők: *Saxer* Justus Uglestől, *Nedopil* Antal Laskafaluról, *Elvers* Révből, úgy *Helden* Hugó urak. *Rihmer* Géza nyug. urad. inspektor kimentette magát. Az udvari ebéd eltartott d. u. 5 óráig, mely alatt a főmagasságu herceg a legszívélyesebben beszélgetett vendégeivel; mindegyikéhez volt néhány kedves szava. A kastélyban még láthatók a remek 18-as, 16-os stb. agancsok, mind gyönyörű példányok, mint az eddig leterített vadász-zsákmány fényes eredményei.

— **(A »Pécsi Kath. Legényegylet«)** f. hó huszonnegyedikén saját helyiségében, táncal egybekötött műkedvelői színi előadást rendez. Színre kerül: »Megjöttek a huszárok«. Színmű egy felvonásban. Történik egy balatonvidéki városban. Vatta Pál, jómódu paraszt és kurátor *Szikszay* Károly. Vattáné *Simon* Teréz. Sárika, fogadott leányuk *Balogh* Anna. Csák Pali *Schwartz* Károly. Jófejű Gábor kántor, *Kálmáncsi* Gábor. Tóbiás rokona, jegyzősegéd *Akantisz* Géza. Gergő, harangozó *Holzinger* József. Sugó: *Szabó* János. Belépődíj: tagoknak 30., nem tagoknak 40 kr. A zenét *Korodi* Károly jó nevű zenekara szolgáltatja. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Helyszíni szemle.)** 18-án reggel 8 órakor helyszíni szemle volt a vasfürdőtől a szigetkülvárosi földeken át a vásártérre vezető ut elzárása tárgyában. A helyszíni szemlén résztvettek *Tichy* Ferenc dr. első aljegyző vezérése alatt *Szmik* Antal osztálymérnök, a panaszosok képviselőjében *Cirják* Ignác, a panaszoltok képviselőjében *Horváth* Antal ügyvéd és *Löffler* Béla. A tárgyaláson a bolgár kertészek által felszántott ut visszaállítását kérték a panaszosok; a panaszoltok azonban azt állították, hogy a mai ut a helyesen és jogosan használt ut s a régi utat a vasut építései jogtalanul vették használatba az arra járó munkások. A helyszíni szemle eme eredményét jegyzőkönyvbe foglalta a bizottság s be fogja terjeszteni a Tanácshoz, ahol valószínűleg a meglévő állapot fenntartását fogják kimondani.

— **(Mégkéselt katona.)** 17-én éjjel véres eset történt az Anna-utcában. Négy munkás véresre vert egy honvédet, a ki egy korcsmában garázdálkodván, beléjük kötött és egyiküket panganétjával meg is szurta. *Bucsevics* Jánosnak hívják az illetőt, ki egyik korcsmában *Taki* Viktor munkáslegényt megszurta s ekkor elfutott a verekedés színhelyéről. De *Taki* és három társa utána mentek s az Anna-utcában körülfogván, közös akarattal véresre verték s egyikük egy késsel hátba is szurta, úgy, hogy eszméletlenül maradt a harc színhelyén. A rendőrség beszállította a katonakórházba a megszurtt honvédet, a ki éppen 19-kén szabadult volna ki a katonaságtól; a verekedő munkások ellen pedig folyik az eljárás.

— **(Kaszinó estély.)** Társadalmi köreink elseje, a »Nemzeti Kaszinó« abból az alkalomból, hogy az 52-ik gyalogezred hat évi távollét után hazajött, szombaton este fényes estélyt rendezett a kaszinó termében. Az estély mintegy ismerkedési estély jellegével birt s mint ilyenre városunk előkelősége teljes számban megjelent. A háziezred s az egész pécsi helyőrség tisztikara teljes számban jelent meg az estélyen, melyen az ötvenkettesek zenekara játszott. A diszteremben a pálmák között volt elhelyezve a király arcképe s itt adtak egymásnak találkozó városunk notabilitásai. Az estély táncmulatság jellegével birt s a táncban résztvettek: dr. *Angyal* Beláné, dr. *Áronffy* Rókusné, dr. *Bodó* Aladárné, *Bródszky* Beláné, *Dancer* Jánosné, dr. *Hrabécy* Istvánné, *Littke* Ernőné, dr. *Müller* Jánosné és dr. *Szilágyi* Istvánné urnők; továbbá leányok: *Breining* Olga, *Cankl* nővérek, *Dávid* Ilona, *Eizer* Ilka, *Fesztl* Karola, *Fole* Elvira, *Holics* Juliska, *Nagy* Klemi, *Opris* nővérek, *Pfeffer* Ilka, *Pilch* Böske, *Razgha*

Ilona, *Rihmer* Margit, *Rihmer* nővérek (*Kalocsá*), *Rökk* Janka, *Vasváry* Irma és *Zelesny* nővérek.

— **(Tisztviselők név- és lakjegyzéke.)** A városháza kapubejárata alatt hétfőn d. u. egy nagy táblát függesztettek ki. A táblán szeltében-hosszában tiz-tiz, összesen 100 névjegyalaku papír van s azokon a főispántól és a polgármestertől kezdve az összes városi tisztviselők neve, állása, hivatali helyisége és magánlakása fel van jegyezve. A közhasznú és érdekes ujításáért elismerés illeti meg a városi tanácsot, mert az ügyesbajos feleknek most már nem kell fűtől-fától kérdezősködniök, ha esetleg valamelyik tisztviselővel sürgős beszédük van.

— **(Kerékpár verseny.)** A »Pécs-Baranyai Sport Egyesület« 17-ikén délután igen jól sikerült országúti versenyt rendezett, *Villányba*. A versenyen nyolcan vettek részt, kik közül az első díjat *Weszely* Antal, a másodikat *Kárhán* Antal, a harmadikat *Ripl* Ferenc sport egyesületi tagok nyerték. A versenyzők a pécsi vámháztól indultak délután 1/2 órakor s az első díj nyertese az utat kilencvenkét perc alatt tette meg *Villányig*, *Siklóson* keresztül. Este az egyesület tiszteletére a *Worlicsek* szállodában társasvacsorát rendeztek, mely után tánc volt a legjobb kedvben kivilágos kivirradtig.

— **(Elvágta az ereit.)** *Meller* Miksa, hegyalja-utcai 12. szám alatti lakos, 17-ikén délben lakásán borotvával elvágta mindkét karján az ereit. Tettét életuntságból követte el, mert sokat betegeskedett s így akart az élettől megválni. Azonban mielőtt egészen elvérzett volna, észrevették s a rendőrség beszállította a közkörházba, a hol most ápolás alatt van.

— **(A jogászok baja.)** Az új tanévben a jogakadémián is megkezdődtek az előadások, de ha jogászaink azt hitték, hogy valóban új évet kezdenek s a mi elmúlt, az a múlté, akkor nagyon csalódtak, mert az elmúlt év eseményei az idei évre is rávetik arnyékukat. Már a tandíj-elengedés körül tapasztalják ezt a jogászok. Az előző években mindig egész sereg szegény szorgalmas hallgató részesült teljes tandíj-elengedésben; a mult évben egyszerre elvesztették tandíjmentességüket mindazok, kik a december 2-iki tüntetésben résztvettek, sőt a már elmúlt semesterről is beszédtek tőlök visszamenőleg a már egyszer elengedett tandíjat. Az idén már, egy-két kivétellel, nem is engedélyez a tanári kar teljes tandíjmentességet a legszegényebb sorsu szorgalmas hallgatóknak sem. Beszélük azt is, hogy az akadémiai előjáróság közölte az 52-ik gyalogezred parancsnokságával azon joghallgatók névsorát, kik a tavalyi dec. 2-iki tüntetésben résztvettek, bizonyára azért, hogy nagyobb figyelmet fordíthassanak a közülök ez évben bevonulandó önkéntesekre. Ennek a híresztelésnek azonban alig adhatunk hitelt, mert ez már tulmenne a feyelmi megtorlás határain s politikai üldözés színezetét adná a dolognak, amit az akadémia előjáróságáról föltételeznünk nem lehet.

— **(Tanítók öröme.)** 20-án érkezett le a belügyminiszteriumtól a tanítók végleges fizetésrendezéséről szóló közgyűlési határozat, mely az ötödéves korpótlékok mellőzésével az osztályokba sorozás által állapítja meg a tanítók javadalmazását. A jóváhagyott határozathoz most már csak jövedelmi forrás kell s akkor az új tanítói fizetések a jövő év első napjára már életbeléphetnek.

— **(Halálozás.)** Csáfordi *Tóth* Gézáné szül. *Berecz* Klotild, életének 28 ik évében, szombaton este 8 órakor meghalt. Temetése hétfőn délután 4 órakor volt a *Percel* utca 11. számú házból a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő misét pedig kedden délelőtt 9 óra-

kor tartották lelkiüdvéért a belvárosi plébániatemplomban. A korán elhunyt fiatal szép asszonyt férje, *Tóth Géza* honvédfőhadnagy, özvegy *Berecz Károlyné*, mint édesanyja és nagyszámu rokonság gyászolja, köztük *Majorsy Imre* polgármester, ki az elhunytak sógora volt. A korán elhunyt fiatal asszonyt *Magenheim József* belvárosi plébános temette. A temetésen megjelentek a városi tisztviselők közül: *Nendtvich Andor* h. polgármester, *Reeh György*, *Pintér Ferenc* városi tanácsnokok, *Tróber Aladár* főjegyző, *Fekete Mihály* városi tisztifőügyész, *Vaszary Gyula* főkapitány, *Oberhammer Antal* alkapitány, továbbá *Wurster József* kanonok, *Igaz Béla* püspöki titkár, *Kindl József*, a kölcsönsegélyző egyesület igazgatója. Ezenkívül a pécsi 19-ik honvédgyalogezred tisztikara és a város előkelőségének számos tagja.

— **(Program beszéd.)** *Liebhard József* jogászokör elnökelő szombaton d. u. fél 2 órakor tartotta meg program-beszédét a jogakadémia dísztermében. A gyűlésen a joghallgatók pártkülönbség nélkül nagy számban jelentek meg. *Ohlwan Károly* pártelnök megnyitóját után *Liebhard József* fejtette ki programját, melyet főbb vonásokban a következőkben adunk. Megköszönve a bizalmat, hogy őt jelölték oly fontos és nehéz állásra, az Olvasókör célját fejtegette. A kör belső organizációja és a jogászságnak a külvilággal szemben való szereplése érdekében igen fontos az ósdi s már tarthatatlan *alapszabályok* gyökeres megváltoztatása. Kívánja, hogy a politikai *napilapok* pártkülönbség nélkül járassanak. Az olvasókör *könyvtáralap* tánccal egybekötött felolvasó estélyek tartása által kell megvetni. A *játékokról* szólva megemlítette, hogy a domino és sakk mellett a kártya és billiárd is behozatnak; üdvös ujtás lesz a játékpénz behozatala is. A *tagsági díj* marad az eddigi, csak hogy havi részletekben fizetendő. A jogászság kötelességének tartja minél több hazafias ünnepély rendezését, október hatodikának 50 éves évtordulóját kiváló fényvel kívánja megünnepelni, lehetőleg a tornacsarnokban, a testületek s a tanuló ifjuság bevonásával. A pécsi szép leányok kedvéért szükséges, hogy minél több táncestély legyen. Lépjön az Olvasókör az *Orsz. diákszövetség* tagjai sorába, igyekezzék a magyar diákság közös érdekeit szívvel, lélekkel megvalósítani. Az egységes diákjelvény behozatala érdekében megválasztatása esetén határozati javaslatot fog előterjeszteni. Szükséges, hogy legyen a jogászságnak egy szimboluma, összetartó kapcsa, melyre ha rátekinthetünk megcsüggen minden pártoskodás, rang, és felekezeti különbség, mert csak így lehetséges az igazi összetartás, egyetértés, szép és nemes célok keresztülvitele s e szimbolum legyen egy *testületi zászló!* A nagy hévvel előadott, valódi szónoklatnak beillő programbeszédet óriási tapsvihar s dörgő éljenzés követte. *Lázár Gyula* lelkes beszédben fejtegette, hogy az Olvasókörnek független szabad testületnek kell lennie s ez csak úgy lehetséges, ha elnöke is független, szabad; meg van győződve, hogy *Liebhard* teljesen meg fog felelni a belhelyezett várakozásnak s diadalra fogja juttatni azon szép eszméket, melyeket beszédében kifejtett. Majd *Ohlwan Károly* méltatta szép szavakkal az elnökelőt s a jogászságot békes egyetértésre, összetartásra intvén, a gyűlést berekesztette. Este a Magyar Királyban gyűlt össze az ifjuság, hol határozatilag kimondták *Kengyel Ernő* indítványára, hogy a párt vegye fel a „reform” párt nevet, igyekezzék szép programját minden körülmények között megvalósítani. Az összetartás, kollegialitás megszilárdítására havonként összejövetelek fognak tartatni. Majd asztalokhoz ült a jogászság és cigányzene mellett mulattak kivilágos kivirradtig.

— **(Téli menetrend.)** A magy. kir. államvasutak vonalain és az általuk kezelt magánvasutakon f. évi október 1-én a téli menetrend lép életbe, mely a jelenleg érvé-

nyes nyári menetrenddel szemben a következő lényegesebb eltéréseket és változásokat tartalmazza:

Az uj-dombovári—b.-bródi és szabadka—dáljai vonalakon. Megszüntették a Szabadka—Dálja és Bosna-Bród között mindkét irányban közlekedő gyorsvonat és a Zomborból reggel Szabadkára induló személyvonat, továbbá a jelenleg. B.-Bródból hajnalban Uj-Dombovára induló személyvonat, csak Bródból kiindulól fog közlekedni.

Ellenben a jelenleg csak Pécs és Eszék, illetve Bród és B.-Bród között közlekedő s Pécsre a Budapest felé, illetve felől közlekedő gyorsvonatokhoz csatlakozó éjjeli személyvonatok folytatólag az eszék—bródi vonalrészre is kiterjesztetnek.

Ezen vonatoknak bevezetése folytán a jelenleg csak Szabadka és Zombor között közlekedő esti személyvonat ismét Dályáig nyer folytatást, Dályáról pedig reggel 4 órakor Szabadkára induló új személyvonat helyeztetik forgalomba.

A borovo—vukovári vonalon. A gyorsvonatoknak Szabadka és Bosna-Bród között való megszüntetése, illetve az éjjeli személyvonatoknak az eszék-bródi vonalrészre való kiterjesztése folytán, a borovo-vukovári vonalon a vonatok ismét a múlt évi téli menetrendnek megfelelően fognak közlekedni.

A dugoselo-novskai és banova-jaruga—pakraci vonalakon. A Dugoselo és Pakrac között mindkét irányban közlekedő közvetlen személyvonat megszüntették, ellenben Banovajaruga és Pakrac között mindkét irányban egy-egy vegyesvonat helyeztetik ismét forgalomba.

Az uj-dombovár—b.-bródi vonalon a jelenleg Pécsről éjjél előtt Eszékre érkező személyvonat e hó 30-áról október 1-ére hajló éjjelen már B.-Bródig fog közlekedni.

— **(Éber csősz.)** *Kovács József* szegzárdi csősz megérdemli, hogy belekerüljön a neve az ujságba; mert hivatását lelkiismeretesen betölti. Ugyanis egyik éjjel szolgálatát teljesítendő, a vasuti állomáshoz közel lesben állott, hogy az esetleg jelentkező kukorica tolvajokat megcsipje. Éjtél után egyszerre nagy neszt és törtétést hallott a kukoricásban, mire fegyverét elsütve, megállásra szólította fel a sötétben alig észrevehető tolvajokat, a kik négyen voltak. A tolvajok azonban nem hallgattak a felszólításra, hanem batyuikat elhányva, a sötétben eltűntek. Ekkor kitűnt, hogy tolvajok jöttek nagy zsákmánnyal a kukorica közé, hogy ott majd a lopott tárgyakon megosztzkodnak. A batyukban sok vászon, kendők és más áruk voltak, melyeket *Schwartz Fülöp* dombovári kereskedő kocsijáról ezen az éjjel a szegzárdi vásártéren loptak. A kereskedő így visszakarta portékáját, a mit az éber csősznek köszönhetett, a kit becsületességeért 5 frttal meg is jutalmazott.

— **(Lopják a szőlőt.)** Folytonos a panasz a szőlőlopások ellen. Bármily nagyok is az óvintézkedések, mégis teljes biztonságban és épségben a szőlőket igen bajos megőrizni. Mig a hegypásztor a szőlők felső részén vigyáz a szőlőkre, addig az alsóbb részen könnyen hozzáférhetnek a védtelen szőlős kertekhez. Így történt 18-án a diósi dűlőben is, hol *Lesnyik Györgyné* szőlőjét és gyümölcsösét lopták meg. A legszebb barackokat mind ellopták, a szőlőt is elhordták. A lopás fényes nappal történt és a gyümölcszedőkben a szomszédok nem is sejtették a tolvajokat, a gazda pedig történetesen nem volt otthon. Mégis sikerült a tettest kinyomozni *Müller Vilmos* személyében, kire alapos a gyanu,

mert hárman is tanuskodnak ellene. A tolvaj azonban nem volt egyedül, harmadmagával dézsmálta meg *Lesnyik Györgyné* szőlőjét. Tolvajtársai eddig még nem kerültek hurokra.

— **(Korán érett mákvirág.)** *Veil Jakab* még mindössze tizennégyéves, de már csinos kis bűnlajstrom terheli a lelkiismeretét. Eltekintve attól, hogy szülői már több ízben voltak kénytelenek a fiu által okozott kisebb károk összegét megtéríteni, legujabban arra vetemedett a nagyreményű csemete, hogy nővére, *Veil Erzsébet* kosarából kilopott két forint hatvan krajcárt s azon órát vásárolt. Majd gazdája, *Kött kertész*től is egy bevásárlás végett rá bízott kisebb összeget elsikkasztott. A szülők kérelmére most a hatóság megtette a szükséges intézkedéseket, hogy a korán érett mákvirágot elszállítsák az aszódi javítóintézetbe.

— **(Gyujtogató birtokos.)** *Szegzárdon* a napokban már harmadizben égett le *Csötönyi Dániel* odavaló földbirtokos bebiztosított gabonája; a minap aztán névtelen följelentés érkezett a szegzárdi csendőrséghez, hogy *Csötönyi Dániel* ismét készül a gabonáját meggyujtani, mert nagy kazal buzáját belül szalmával tömte ki, hogy annál többnek lássék. Erről a csendőrség meg is győződött és rá másnap a magasan biztosított gabona csakugyan leégett. Kitűnt, hogy a birtokos maga gyujtotta fel a gabonáját s őt le is tartóztatták és átadták a szegzárdi ügyészségnek.

— **(Aki késszurással fizet.)** *Hülcsér György* Dombovárott némi adóssággal tartozott *Nagy Kálmánnak*. Midőn *Nagy Kálmán* szeptember 5-én találkozott adósával, arra kérte, hogy tartozását egyenlitse ki. Erre *Hülcsér* kést rántott elő és úgy megszurkálta vele *Nagy Kálmánt*, hogy ez tizenkét napig orvosi kezelés alatt állott. A csendőrség elfogta a bűncselekményre hajló fiatal gyerkőcöt, a ki fiatalsága dacára már rovott multu és a tamásii járásbiróságnak adta ki.

— **(Száz éves templom.)** A tolna-megyei Hőgyész községben hétfőn ünnepelték a katolikus templom századik évtordulóját. A templomot *Apponyi Antal* főispán építtette 1799-ben s a mostani jubileum alkalmából *Apponyi Géza* gróf renováltatta. A pápa a templom százéves ünnepére teljes bucsut engedett. Az ünnepi misét *Troll Ferenc* vál. püspök mondta nagy közönség jelenlétében.

— **(Eltűnt a hullámokban.)** *Horváth Györgyné* öcsényi lakos nagy utat tett a Dunán s magával vitte 8 éves *György* nevű fiacskáját is. Midőn hazafelé hajóztak, *Zimony körül* a kis fiu a hajóról a Dunába esett és a hullámokban nyomtalanul eltűnt. Leirhatatlan volt az anya fájdalma, a kit csak nehezen lehetett visszatartani, hogy ne ugorjék fiacskája után.

— **(Kolera a szárnyasok közt.)** Szlavóniában pusztító betegség lépett fel a házi szárnyasok között. Különösen Szerém-megyében szörnyű pusztítást viz véghez ez a szárnyas kolera a libák között s egy faluban már az utolsó szálíg elhullottak a libák. Az utak, mocsarak s tavak tele vannak döglött s meszire bűzlő libákkal. Szörnyű csapás ez az ottani szegény lakosságra. Valószínű, hogy a dögvészt Boszniából hurcolták be.

— **(Tolvaj cigányok.)** Berkesden Varga István és Bóna Péter ottani lakosok udvarába belopóztak Kolompár Mátyás és Sárközi Julianna, kóbor cigányok s ott összezedvén az aprójószágot, siettek velük odább állni. A fényes nappal lopásra vetemedett cigányok tettét azonban még jókor észrevették s elfogták őket s a lopott jószágokat tőlük elkobozván, őket magukat átadták a bíróságnak. Most ott várják büntetésüket.

— **(Bakancs-szállítás a kisiparnak.)** A hazai kisipar legelterjedtebb ágának, a cipész-iparnak tudvalevőleg a katonaság részére való szállítás a fő éltetője s ez okból évről-évre nagy várakozással néznek az érdekelt körök e szállítás ügyének eldöntése elé. A közös hadsereg részére elenyészően csekély mennyiséget rendelnek magyar kisiparosoknál, míg ellenben a honvédség évről-évre nagyobb mennyiségű lábbelit csináltat a magyar kisipar utján. Mint értesülünk, a honvédelmi miniszterium elhatározta, hogy az 1900-ik évben összesen huszezer pár bakancsot és könnyű cipőt rendel a hazai kisiparosoknál s e mennyiség elosztására nézve javaslatokat kért a kereskedelmi és iparkamaráktól. A kamarák természetesen készséggel vállalkoznak e munka ellátására, azonban több kamara elhatározta, hogy felirat intéztessék a kormányhoz, melylyel kérik, hogy a honvédség összes lábbeli-szükséglete és a közös hadsereg ebbeli szükséglete Magyarországra eső részének szállítása kizárólag a kisipar számára tartassék fenn.

— **(Véres mulatság)** Tésény községben nagy mulatság volt Grünhut Hermann korcsmájában. Ott mulatott Mátyás Károly tésenyi lakos is, Király Vince társaságában, kivel egy szomszéd asztalnál ülő Rónai Márton szóváltásba elegyedett. A szóváltás után birokramenés következett, miközben Mátyás Károlyt Rónai kilökte a korcsmából két cimborája, Aderjás Péter és Füle Vince segítségével. Ez azonban nem volt nekik elég, hanem utána mentek és összeszurkálták. A több sebből vérző ember alig tudott előlük szabadulni s most ágyban fekvő beteg. A késelő legényekkel a bíróság fog végezni.

— **(Iskoláink költségvetése.)** A községi iskolaszék kebeléből az iskoláknak a jövő évre szóló költségvetésének elkészítésére kiküldött bizottság 20-án délután 3 órakor Egry József elnöklete alatt a közgyűlési teremben ülést tartott. Az ülésen jelen voltak: Schneider István felügyelőigazgató, Szvacsek Mihály, Reberics Imre, Ott Márton, Rozsits Sándor, Mihályovits Antal és Kaufmann Lajos, számvevő-ségi kiküldött, mint előadó. A belvárosi fiúiskola kiadásait 9232 frt 50 krajcárban; a szigeti külvárosi iskoláét 7393 frt 70 krajcárban; az ágoston-tériét 7404 frt 16 kiban; a belvárosi leányiskoláét 3025 forintban és a felsővámház-utcai iskoláét 7890 forintban állapította meg a bizottság a jövő 1900-ik évre. Kisegítőtanítók javadalmazására 1200 forintot vettek fel. A bányatelepi iskola költségét 1500 frtban állapították meg. A szolgák fizetésére 1776 frtot vettek fel. Segélyezések és tiszteletdíjak címén 1830 frtot irtak elő. Épületek fenntartására 2275 frtot; tanzserekre 710 frtot; taneszközökre és anyagokra 730 frtot és előre nem látható kiadásokra 1000 frtot irányoztak elő. Ezekhez járulván 2150 frt hitoktatói fizetés, az I—XV. tétel alatt egybeállított népiskolai összes kiadások 48760 frt 57 krajcárt tesznek ki. A polgári leányiskola költségvetése 7219 frt 16 krajcárban állapították meg. Az ovodák költ-

ségelírányzata 3920 frtot tesz ki. Így az összes iskolai kiadások 59899 frt 73 krajcárban irányoztattak elő s mivel tavaly 58522 frt 64 kr. irányoztattott elő a most folyó évre, tehát a jövő évi iskolai költségvetés kiadási összege 1377 frttal emelkedik. A kiadásokkal szemben fedezet mutatkozik a folyó évi beírásokból 6200 forint, tornacsarnok jövedelme 400 frt, polgári iskolai beíratási díjak 2700 frt, tehát összesen 9300 forint. Vagyis Pécs városa a jövő évben is vagy ötvenezer forintot fog költeni iskoláira. Ezt a költségelírányzatot legközelebbi ülésében fogja tárgyalni az iskolaszék, hogy az iskolák költségvetése a jövő évi városi költségelírányzatba minél előbb beilleszthető legyen.

— **(Szerencsétlenség a vadászatban.)** A somogy megyei Kund-család különös végzet átka alatt áll. Még élénk emlékezetben van az a rémes gyilkosság, a melynek vadászat közben a fajthi erdőben Kund Béla áldozatul esett, a kit orvvadászok lőttek agyon. Hétfőn, 18-án a meggyilkolt földbirtokos fiát, Pistát vitték sulycsan megsebesülve a budapesti Vöröskereszt-kórházba. A szerencsétlen fiu, a ki csak most mult 14 éves, a vadászával kiment az erdőbe lesre. Hogy mikép történt, csak a vizsgálat fogja kideríteni, de a vadász legyvere elsült s a golyó a fiut találta az egyik szemén. Most a kórházba vitték fel s az orvosok kivették a szemét. Sérülése súlyos, de azért reménylik, hogy a szerencsétlen fiu életben marad.

— **(Ismét egy kuruzsló.)** Csak a napokban adtunk hírt olvasóinknak Kórodi Ferencné pécsi cigányasszony eltoztatásáról, s most már egy újabb hasonzorú cigányasszony letartóztatásáról értesülünk. A napokban ugyanis egy kolduló cigányasszonyt tartóztattak le Zsemenye pusztán tiltott koldulásért. Midőn azonban közelebről megvizsgálták Fáraó eme jeles ivadékát, kézi kosarából és szoknyáinak a legképtelenebb helyein elrejtett zsebeiből mindenféle kotyvalékkal üvegek és tégelyek kerültek napvilágra, melyről Kolompár Zsófi, a cigányasszony maga is beismerete, hogy »gyógyítani« szokott. Az elcsipelt kuruzslót átadják a törvénynek.

— **(Nincs víz!)** Már megint? — kérdi tőlünk a nyájas olvasó. No persze, hogy már megint. Hiszen nem hívnak a mi derék városunkat Pécsnek s tán az öreg Tettye is mogorván csóválná a fejét, ha hosszabb ideig nem panaszkodnánk vízhiányról. Nos és miután ismét kísért a vízhiány fekete réme, a városi tanács már megint »intézkedik« az alábbi hirdetmény alakjában: »Hirdetmény. Miután a Tettye-forrás vízmennyiségének nagymérvű apadása a magánvízvezetékek utján való vizkiszolgáltatást lehetlenné teszi, értesítettnek az összes magánvízvezeték-tulajdonosok, hogy f. hó 20-án ideiglenes közkutak állíttatnak föl s f. hó 21-én pedig további rendelkezésig az összes magánvízvezetékek utcai főcsapjai el fognak záratni. Pécs, 1899. szeptember 19-én tartott tanácsülésből. Pécs szab. kir. város tanácsa.«

— **(Szüretelő vasutasok.)** Carlota spanyol vasuti állomáson a sevilla-cordobai személyvonat, amikor oda a minap berobogott, egy lelket sem talált. Két óra hosszáig hasztalan várt a vonatvezető az állomásfőnök megjelenésére, mert attól való félelmében, hogy más vonattal ütközik össze, nem mert kiindulni. Az utasok türelmetlensége folyton nőtt és végre

egy utas, ki értett a táviratozáshoz, jelentkezett a vonatvezetőnél. Föltörték az állomás ajtaját és a műkedvelő távirász megsürgönyözte az esetet Cordobába. Onnan azt felelte az állomásfőnök, hogy a vonat nyugodtan tovább mehet, mert a vonal szabad. Már éppen indulni akart a vonat, amikor teljesen ittas állapotban botorkált az állomásra a váltóór és elmesélte, hogy a többi hivatalnok a szomszéd faluban van, hol addig kóstolgatták a mustot, míg valamennyien az asztal alá kerültek.

— **(Tolvaj a malomban.)** Szabó István a Belvárd községhez tartozó uradalmi malom molnája a napokban panaszt emelt a községi előljároságnál, hogy malmából éjnek idején eddig ismeretlen tettesek hat zsák búzát loptak el. A tettesek kilétének kiderítése végett megindították a nyomozást, melynek során már annyit kiderítettek, hogy a lopást minden valószínűség szerint Tóth Mihály belvárdi lakos követte el, ki a lopást megelőző napon a malomban járt s ott többek előtt kijelentette, hogy addig nem nyugszik, míg egy néhány zsák búzát el nem lop a molnártól. A gyanuba fogott embert feljelentették a bíróságnál.

— **(Kitüntetésre érdemes munkás.)** A lapok mostanában sokat irnak kitüntetett munkásokról; hát mi most kivételesen egy kitüntetésre érdemes munkásról írunk. Pécsnek a lánc-utcában lakik egyetlen lánckovácsa, Horváth Pál, kinek üzlete 1843-tól kezdve áll már tenn s ki az üzletet Forster Ignác özvegyétől vette át. Az üzletben nem gyárilag, de kézileg állítják elő az árukat s tiz segédet és két tanoncot s azonkívül négyöt napszámot foglalkoztatnak. Ez üzletben dolgozik Spetka Ferenc, hetvenöt éves munkás, a ki 1842. év februárjától kezdve munkása a lánckovács műhelynek. Tehát már ötvenhét éve dolgozik egy s ugyanazon műhelyben, a mi bizony a mai világban példa nélkül áll. Felesége 1890-ben halt meg s volt összesen tizenhét gyermekük s mindnyáját nagykoruakká nevelték fel; közülök jelenleg négy van életben. Ajánljuk hatóságunk figyelmébe ezt a kitüntetésre valóban érdemes munkást. Terjessze fel a hatóság a miniszteriumhoz, mert a derék öreg a munkában eltöltött tisztes koránál fogva megérdemli, hogy öregségére erkölcsi elismerés is érje a fáradtságos, verejtékes munkában példátlan kitartásáért és hűségéért!

— **(Főkapitányunkról.)** Ki volna a legnagyobb ellensége a szocialistáknak, ha nem a főkapitány, a ki erélyes óvintézkedéseivel nem engedi őket a társadalom nyakára nőni. A szocialisták legalább azt vélik, hogy Vaszary főkapitány az ő legnagyobb rosszakarójuk. Pedig nem úgy van. A mi főkapitányunk igazságszerető ember és meglehet, hogy mint főkapitány túlszigoru, de mint ember, nem egyszer adta már tanuságát ritka jószívének. A »Munkás«-ban adakozásra szólítják fel a szocialdemokrata polgárokat Halaszek Károly volt pártvezér részére. Ez a szerencsétlen ember testben-lélekben megtörve a polgárság könyörületéhez folyamodik. Valamikor, pár évvel ezelőtt még mint jómódu embernek háza, szölleje volt és családja sosem nélkülözött. De a gondviselés vaksággal sujtotta. Elvesztette szeme világát és most csak csupa tengődés az élete. A gyógykezelés, a többszöri operáció és az évekig tartó betegség összes vagyonkáját felemészttette, nem maradt már betevő falatja sem. Vaszary főkapitány a mult héten magához hívatta Halaszeket a

városházára. Egy rendőrrel *Tordy János* üzletéből két kézi harmonikát hozatott, oda tette *Halaszek* elébe és felszólította, hogy válaszsza ki, a melyik neki jobban tetszik. A testbenlélekben megtört ember, az egykori szocialista vezér egy könnyecseppet morzsolt szét világtalan szemgödreből, *Vaszary* pedig kifizette a harmonikáért járó 15 frtot a *Tordy*-féle üzletben. *Halaszek* pedig, a ki pár évvel ezelőtt önkéntes tűzoltó is volt Pécsen, vasárnaponként a környéketes emberektől harmonikájával mindig fog annyit keresni, hogy abból hétről-hétre eltengeti nehéz életét.

— **(A választások tisztasága.)**

A belügyminiszter a képviselőválasztásokra vonatkozólag a következő rendeletet küldte a törvényhatóságoknak: A képviselőválasztásokra vonatkozó 1899. XV. törvénycikk főcélja, hogy a választási visszaéléseknek és a megvesztegetéseknek elejét vegye. A kerületek szerint való szavazási rendszer természetes következése, hogy a választók községeikből a választási urnához szállíttatnak. Ebből kifolyólag gyakran megtörténik, hogy az illető képviselőjelölt maga szállíttatja a választóit a szavazáshoz. A választásokról intézkedő törvény megengedi ugyan ezt az eljárást, hogy azonban semmiféle visszaélésre vagy megvesztegetésre alkalom ne legyen és minden rendelkezés megakadályoztassék, a belügyminiszter utasítja a törvényhatóságokat, hogy különös tekintettel a helyi, közlekedési és választási viszonyokra, dolgozzon ki egy fuvarbér szabályzatot s azt az illető közgyűlési határozattal és esetleg a beadott különvéleményekkel együtt, legkésőbb ez évi november elsejéig jóváhagyás végett a belügyminiszterhez fölterjessze.

— **(Utonállás.)** *Heil József* kátolyi lakos Liptódon dolgozott. Midőn dolgának végezte után este 8 órakor Liptódról hazafelé indult, a falun kívül *Reisinger György*, *Fleischmann János* és *Maul József* liptódi suhancok megtámadták, megverték s a nála levő zseborát láncostól, esernyőjét, pipáját, sőt még a kalapját is elvették tőle. *Heil* megfutott támadói elől, kik egy darabig üldözték, de nem tudták utolérni. *Heil* később visszatért a faluba és községi előjárókkal a helyszínére sietett, hol a tőle elrabolt tárgyakat szanaszét heverve megtalálták.

— **(Névmagyarosító ciszterci-ták.)** *Gerstlauer Albert* csáktornyai illetőségű ciszterci rendi papnövendék *Gervaira*, *Tatz Lajos* ciszterci papnövendék *Tarcalira* és *Dillmann Lajos*, kőszegi illetőségű ciszterci papnövendék *Darvasra* magyarosították nevüket belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Elfogott rabszökevény.)** Még 1898. évi februárius hó 24-én történt, hogy a pécsi ügyészségi fogházból két rab, névszerint *Tasi József* és *Schmitz József* megszökött. Sokáig keresték eredmény nélkül. Néhány hónap múlva *Schmitz* Temesváron elfogták és Pécsre szállították. *Tasinak* azonban teljesen nyoma veszett. Egy mohácsi ember *Apatinból* küldött táviratban értesítette *Kardos Géza* mohácsi csendőrmestert, hogy *Tasi Apatinban* dolgozik. A csendőrmester nyomban letartóztatta a szökevény rabot és Pécsre kísértette.

— **(Emberölés.)** Ismét *Torjancáról*, a siklósi járásnak erről a kis, sokacoktól la-

kott falujáról szól az ének. Nem régen, eddig még ki nem derített orgyilkosságnak volt színhelye, most pedig ismét egy, az emberi élet ellen elkövetett büntett fűződik a nevéhez. Az történt, hogy a torjancái korcsmában több egyén ütötte az ördög bibliáját s e közben néhány krajcár miatt összevesztek egymással. Az egyik kártyázó, *Lamos Zsifkó* késsel akart neki menni *Dvorgics Vincének*, de ennek «kibice» *Horvát Márk* védelmébe vette *Dvorgicsot* és egyet ütött *Lamoson*. Ez dühében hazaszaladt lőfegyvereért oly célzattal, hogy *Horvátot* lelövi. Midőn a puskával visszatérve, belépett a korcsmaajtón, *Dvorgics Lamos* elé állott, azt híván, hogy ezáltal megakadályozza azt, hogy *Horvátot* meglőjje. De *Lamos* nem sokat teketóriázott, hanem fegyverét *Dvorgicsra* sütötte, ki szörnyet halt. *Lamos Zsifkót* letartóztatták.

— **(Negyvenéves tanítói jubileum.)** *Rippl-Rónai József* — a hasonló nevű festőművész édesapja — e hó 23-án ülte meg Kaposvárott egyfolytában eltöltött tanítói működésének 40 éves évfordulóját. Nagyobb szabású ünnepélyvel készült megülni a tanítói kar és vele a jubiléumnak nagyszámu tisztelője is ezt a napot, hogy érdeme szerint méltassa a nehéz és becsületes munkálkodást, a hosszú és közhasznu tevékenységet.

— **(Frigyes főherceg vadászaton.)** *Frigyes főherceg* néhány nap óta a bellyei uradalomhoz tartozó köris-erdei vadászlakban időzik, a honnan vadászatokra rándul ki. Hétfőn két leánya: *Anna Mária* és *Henrietta főhercegnők* nagybátyjuk, *Croy herceg* és *Prónay százados*, szolgálati kamarás kíséretében *Pozsonyból* *Budapest*en és *Mohácson* át szintén *Köris-erdőbe* érkeztek, a honnan *Főherceglakra* mentek.

— **(Elhunyt tanító.)** A siklósi községi polgári iskola tanári kara által kiadott, s a pécsi kir. tanfelügyelőséghez 20-án érkezett gyászjelentés szerint *Tinyó János* a siklósi községi polgári iskola tanítója f. hó 17-én *Zdobán* elhunyt.

— **(Utóállítás.)** A vármegyei rendes katonai utóállító bizottság 20-án délelőtt 9 órakor utóállítást tartott a *Scholz*-féle sörészarnokban. A bizottságban résztvettek *Koszits Kamill* megyei főjegyző, mint polgári elnök, a közös hadsereg részéről *Martinetz kapitány*, a honvédség részéről *Keltz százados* és *Gidofalvy ezredorvos*. Utóállításra tizenöten jelentkeztek. Heten a szülők keresetképtelensége folytán, kik közül kettőnek sikerült reklamációját beigazolni és nyolc ujonc, kik közül négyet soroztak be katonának.

— **(Két darab százas.)** Jágonak községben *Seffer János* korcsmáros lakásába éjnek idején betörték és a szekrényből két darab százast elvittek. A káros feljelentésére megindult nyomozás során aztán kitűnt, hogy a betörést *Kovács Ignác*, regölyi illetőségű kőborcigány követte el, a kit mikor letartóztattak, az ellopott két százasból már csak két tizest találtak meg nála. A betörő cigányt bekísérték a szentlőrinci járásbírósa börtönébe, hol most várja büntetését.

— **(Drága kenyérsütés.)** *Ráczon* kenyeret sütött a minap *Till Jakab* ottani lakos felesége, *Wirner Éva*. A kemencét azonban úgy befűtötte, hogy a láng kicsa-

pott és a kemence mellett álló szalmát lángra lobbantotta. Ettől azután olyan tűz keletkezett, mely elpusztította az egész házat. A kenyérsütés így tehát drága lett *Tilléknek*, annál is inkább, mert a leégett ház nem is volt biztosítva.

— **(Meglőtt orvvadász.)** Magyar-Egryen az erdőben meglőve találták *Tóth József* ismert orvvadászt. A sebesültnek mindkét lába át volt löve, úgy, hogy ápolás végett be kellett szállítani Pécsre a kórházba. Az orvvadász meglövetésének körülményeit a vizsgálat a következőkben derítette ki: *Herner Ferenc*, uradalmi erdőőr az erdőben két orvvadászszal találkozott. Ezek *Tóth József* és *Fekete Ferenc* voltak, kik a mikor meglátták az erdőört, puskát fogtak rá. Az erdőőr azonban megelőzte őket és lőtt. A lövés *Tóthot* találta, mire *Fekete* elmenekült. *Tóthot* mindkét lábán megsebesítette a sörétes lövés s a meglőtt ember összeesett s úgy találták meg eszméletlenül az erdőben. Társa kihallgattatván, tagadta, hogy fegyver lett volna nála, hanem csak fát akartak lopni az erdőben. Így hát a bíróság lesz hivatva kideríteni az igazságot a meglőtt orvvadász ügyében.

— **(Népfölkelők jelentkezése.)** A polgármesteri hivatal 20-án tette közzé a népfölkelők jelentkezésére vonatkozó hirdetményt. E szerint a Pécsen tartózkodó összes népfölkelők a jövő hó 17—19. napjain tartoznak jelentkezni a *Scholz-sörházban*, naponként 9 órakor. Október 17-én jelentkeznek az 1866—63. években született népfölkelők; 18-dikán az 1862—60. évi születésűek és 19-dikén az 1859—57. években született népfölkelők.

— **(Kutya helyett — nyulat.)** Ha ezt a történetet, mely állítólag a szomszédos Kis-Kozáron történt meg, valamely *Nimród* asztaltársaságnál mesélték volna el, bizonyára mindenki kételkedett volna benne s ráfogták volna, hogy úgy csinálódott. De miután 21-én délelőtt egy ide bent járt hegyőr személyesen mesélte el a dolgot, sőt állításának valódiságát egy jobblétre szenderült nyullal is dokumentálta, nem vagyunk abban a helyzetben, hogy a derék kiskozáriakat napi szenzációjuktól megfoszszuk. Az történt ugyanis, hogy egy ottani hegyőr kóbor kutyát látott kóborogni a szőlők között s lekapván válláról fegyverét, rádúplázott a vidáman futkározó állatra. Nem csekély volt azonban meglepetése, midőn a lövés után felfordult állathoz érve, a vélt kutya helyett egy nyulat talált a földön fekvő, melynek szívéből patakként ömlött a vér. Hogy vajjon miként került az egyébként mező-lakó és felénk nyul a szőlők közé, azt nem tudjuk, a rossz nyelvek azonban azt beszélnek, hogy a nyulacska szerelmi bánatában kóborolt el messze övéitől, hol aztán a csósz puskájának sörétjei képében utólérte a rég óhajtott halál. Legyen neki könnyű — a lábostódel!

— **(Elfogott betörő.)** 20-ikán este jó fogást csinált a mi egyetlen titkos rendőrünk, *Kónyi József*, a kit különben csak névleg hívják titkos rendőrnek, mert még a legkisebb gyerek is — ismeri. 20-ikán *Kónyi* ki volt küldve ellenőrző őrzőjáratra s aközben a petrezselyem-utca homályában egy gyanús alakot látott, a kit üldözőbe vett és csakhamar el is fogott. Az elfogott emberről azután

kitűnt, hogy egy rég körözött egyén, *Schubert* János, a ki rácpetrei illetőségű s hat rendbeli lopásért köröztette a törvényszék. *Schubert* a város területéről ki is van tiltva, mindazáltal volt bátorsága bejönni s itt tengette életét. Elfogatásakor hat lövetű revolvert is talált nála Kónyi, a ki ha dolgát nem csinálja olyan ügyesen, mint a hogy csinálta, a betörő talán a fegyvert is használta volna ellene s még vér is folyt volna. Az elfogott betörőt 20-án átadták a királyi ügyészségnek.

— **(Végzetes figyelmeztetés.)** A 20-iki délutáni személyvonat mikor kirobogott a pályaudvarból, a siklósi vasuti átjárónál furcsa szerencsétlenség történt. Ugyanis *Szerfár* Ilona, szigeti országút 87. szám alatti lakos, a ki öreg és nagyot hall, ott állott a leeresztett sorompó mellett. A vasuti őr a sorompót fel akarván huzni, rákiáltott, hogy menjen távolabb s mert az asszony csak nem ment, az őr jól hátba figyelmeztette. A hátbaütés volt-e nagyon erős, vagy az öreg asszony állt-e gyöngye lábán, azt még nem tudni, elég az hozzá, hogy a néni elesett az ütés folytán és arca bukván, fejét és arcát úgy vágta a föld köveibe, hogy előntötte a vér. Az esetről értesült rendőség bevitette a megsérült asszonyt a kórházba, az őr ellen pedig megindították a vizsgálatot.

— **(A szántovai sokácok visszatérése.)** A tavaszszal görög-keleti hitre áttért 1600 szántovai sokác közül mintegy 150 ember jelentkezett a római kath plébánosnál és kérte, hogy vegye fel őket ismét a katolikus egyházba. Időközben is áttért már vagy 50 ember s ennek a vallási csereberének állítólag az az oka, hogy a lakosság józanabb része belátta követeléseit jogtalanságát. Ők ugyanis azért lettek görög-keletiek, mert nem akarták tűrni, hogy templomukban az ő szerbnyelvű predikációjuk után vasárnaponként magyar predikáció is legyen a főlzaporodott magyar katolikusok számára. Másik okul a vizsátérésre azt emlegetik, hogy az ideiglenes templom nem tetszett nekik, a melyet *Bran-kovics* pátriárka csak évek mulva fog egy végleges templom építése által pótolni. Ez a templom egy bérházban van, igen egyszerű és minden dísz nélkül való s ez a nagy egyházi pompához szoktatott nép igényeit nem elégti ki.

— **(Kitörte a lábát.)** *Vörös* Lajos pellérdi lakos gazdálkodó három éves *Laci* nevű fia 20-ikán délután az országút mellett játszadozott néhány társával. Egy javítás végett kiemelt hiddeszkat keresztbe fektettek egy nagy terméskövön s a két végére ülve a deszkának hintáztak. Egy darabig a legjobb kedvben tartott a gyermekek mulatsága, mikor a kis *Vörös Laci* véletlenül lecsuszott a deszkáról, mely oly szerencsétlenül találta megütni a fiut, hogy annak bal lába eltört. A kis fiut — hir szerint — a pécsi kórházba hozzák ápolás végett.

— **(A „Pécsi Torna Egyesület“)** helyiségét a „Pannonia“ kávéház mellékhelyiségébe tette át, s ez új helyiség ünnepélyes elfoglalását f. hó 30-án tartja meg. Mint értesülünk a torna egyesület buzgó tagjai most nagyban készülnek már a f. é. október hó 23-án tartandó házi versenyre, mely egy még részletesebben kidolgozandó ünnepi műsorral kapcsolatban fog megtartatni.

— **(Mohácsi árvízvédelem.)** A margitta-szigeti védgáttársulat *Tormai* Károly alispán, mint miniszteri biztos, személyes vezetése alatt erélyesen folytatja az árvízveszedelem elleni védekezést Mohácson. Szerdán a társulat véleményező bizottsága tartott az alispán elnöklése mellett ülést, melyen *Frigyes* főherceg uradalmának képviselőjében *Német* Lipót urad. ügyész és *Reich* műszaki tanácsos, a püspöki uradalom képviselőjében *Hinka* László ügyész, Duna-Szekcső képviselőjében *Freytag* Lajos kőrjegyző, a Bésán-Jankovich uradalom képviselőjében *Bácsmegey* tisztartó, a kincstár képviselőjében a zombori állami főerdőmester vettek részt. Ezen az ülésen a bizottság megbeszélte a védekezés módját s javaslata alapján *Tormai* alispán megteszi azokat az intézkedéseket, a melyek szükségesek a veszedelem elhárítására 720 cm-es vízállás magasságáig, a mely magasság valószínűleg nem is fog bekövetkezni, mert a Duna felső vidékein gátszakadások törtévé, az alsó Duna rohamos áradásának veszélye csökkent. Az árvízvédelem, melyet az alispán a társulati választmány mohácsi tagjainak segédkezésével személyesen vezet, tetemes költségekbe kerül, de remélhetőleg nem fog kárba veszni, mert a veszedelmet el fogják hártani.

— **(A vármegyei állandó választmány ülése.)** A vármegyei állandó választmány 21-én délután 3 órakor ülést tartott a vármegyei házban *Fejérváry* Imre báró főispán elnöklése alatt. Az ülésen megjelentek *Kardos* Kálmán nyug. főispán, országgyűlési képviselő, *Stajevits* János, *Hinka* László, *Jagits* József, *Percel* Béni, *Keserits* Ferenc, *Jeszenszky* Lajos, *Driesz* Lajos, *Német* Lipót, Dr. *Kis* Emil, *Madarász* István, *Benkő* Gyula, *Koszits* Szilárd, *Szivér* István, *Zvonicsék* Alajos, *Vaniss* Sándor, *Simonfay* János, *Kovácsfi* Kálmán, *Nagy* Jenő, *Darócy* Aladár, *Vargha* Alajos, *Gyenes* Klétus, *Horváth* István, Dr. *Koszits* Ákos, Dr. *Mende* Lajos, *Koszits* Kamill főjegyző, *Lehel* Győző és ifj. *Szivér* István. Az állandó választmány ülésének első tárgya Baranyavármegye 1900-ik évi költségvetésének tárgyalása volt. A költségvetés szerint az 1900. évre a szükséglet 126.944 frt, ennek ellenében a fedezet 124.815 frt, a hiány tehát 2114 frtot tesz ki. A költségvetésnek egyhangulag történt elfogadása után ifj. *Szivér* István fölolvasta a vármegyei tisztviselők fizetésrendezése tárgyában kiküldött bizottságnak 21-én délelőtt tartott üléséről szóló jegyzőkönyvét s a tárgyalás során hozott határozati javaslatot. A határozati javaslat szerint a bizottság méltányosnak és föltétlenül szükségesnek tartja a megyei tisztviselők fizetésének javítását, melyet egy megindítandó országos mozgalom útján óhajtana elérni. Mig eme módozatnak azonban eredménye lenne, javasolja a bizottság, hogy a fizetésjavításra szükséges 28251 forint megszerzettessék, már a jövő 1900. évi költségvetésbe felvéttessék s kirovandó 2%-os pótdóval fedeztessék. Továbbá a tisztviselők fizetésére vonatkozó közigazgatási szabályrendelet a javított fizetésekkel módosítottassék és jóváhagyás végett a belügyminiszteriumhoz felterjesztessék. A határozati javaslat szerint a jövő 1900. évi költségvetés szükségleti összege tehát a fizetésjavításokra szükséges 28251 forintra nőne s ennek arányában a hiány összege is. A tárgyhoz hozzászóltak *Simonfay* János, ki a pótdó megszavazásának ellene volt, bár a maga részéről is szükségesnek tartja, *Hinka* László, ki a fizetésjavításra tett határozati javaslatot teljes egészében elfogadta s a jelenlegi körülmények között veszélyeztetve látja a tisztviselők megélhetésének lehetőségét, továbbá *Kardos* Kálmán ugyanily értelemben, *Jagits* József közbevető indítványt tett oly ér-

telemben, hogy a tisztviselők fizetésének részleges javítását ajánlotta és *Német* Lipót, az e tárgyban kiküldött bizottság elnöke, természetesen a határozati javaslat mellett, melyet az állandó választmány a közgyűlés elé fog terjeszteni.

— **(Hirtelen megbetegedett család.)** Mint értesülünk *Józseffalvi* Antal má-lomi lakos a napokban ebéd után rosszul lett, olyannyira, hogy ágyba kellett fektetni. A beteget felesége ápolta, ki azonban rövid idő mulva maga is megbetegedett, úgy hogy ő is ágyba került. Nemsokára megbetegedett *Józseffalviék* négy éves fia is, s így az egész család megbetegedvén, a szomszédok — kiket az esetről értesítettek — voltak kénytelenek a betegeket ápolni. Miután orvost hivatni oly gyorsan nem volt módjukban, mindentéle házi szerekkel igyekeztek a hirtelenül rosszul lett embereken segíteni, minek az lett a szerencsés eredménye, hogy néhány óra mulva a betegek jobban lettek, csak a kis fiu maradt meg gyöngékedőnek. Természetesen kutatni kezdték a hirtelen támadt baj okát s ekkor kislult, hogy a család ebédre savanyu káposztát evett, melyet *Józseffalviné* egy rézüstben főzött meg. Minden valószínűség szerint a megbetegedést réz-mérgezés okozta.

— **(Baleset.)** Szerdán délután a vasuti állomáson szerencsétlenül járt egy vasuti alkalmazott. *Kádár* Károly vasuti vonatmálházó a szerencsétlenül járt ember, a ki málházás közben véletlenségből jobb keze hüvelykujját egy kocsiajtóba csukta, úgy, hogy az ajtó az ujját egészen összeroncsolta. A szerencsétlenül járt embernek *Ludwigh* Ferenc dr. tisztí orvos nyújtotta az első orvosi segílyt, bekötözvén a sérült ujját. A szerencsétlenül járt ember egy időre természetesen otthon marad ápolás alatt, mig sérült ujjja meggyógyul.

— **(Izgalmas elnökválasztó gyűlés a jogakadémián.)** 21-ére volt kitűzve a jogásznök megválasztása, de az izgatott kedélyek a végkimenetelt egyelőre elodázták. Elkeseredett küzdelem fejlődött ki a két párt, *Liebhart* és *Tomcsányi* pártja között és az elkeseredett küzdelemnek az lett a vége, hogy a 21-iki választás meghiusult, a korteskedés pedig most még vehemensebben folyik, mint annakelőtte. *Grün* Sándor IV. éves hallgató nyitotta meg az ülést és felkérte *Buday* Dezsőt a jegyzőkönyv vezetésére. Ezután *Rihmer* Oszkár felolvassa a mult közgyűlés jegyzőkönyvét, melynek hitelesítésekor felzudult az elégedetlenek tábora. Valóságos khaosz keletkezett, órisái volt mindkét részről az izgatottság és különösen a *Tomcsányi* párt buzgózkodott erősen, hogy a jegyzőkönyvet ne hitelesítsék. *Grün* Sándor erélyesen vezette a gyűlést, minden erejét latba vetette, hogy az izgatott kedélyeket lecsillapítsa. A *Tomcsányi* párt nem engedte hitelesíteni a jegyzőkönyvet, a teremből kivonult, hogy a gyűlés meddő legyen s a választás elhalasztassék. Időközben névszerinti szavazás is volt. Megállapították a határozatképességet és konstátálták, hogy *Liebhart* többségben van. Majd ismét előtérbe léptek *Tomcsányi* Pál emberei és így a választás meghiusult, mert a jegyzőkönyvet nem lehetett hitelesíteni. *Grün* Sándor végre is kénytelen volt az izgalmas gyűlést feloszlatni és jövő csütörtök délután fél 2-re egy újabb választó gyűlést elrendelni.

— **(A kis szökevény.)** Az anyja meghalt, az apja pedig egy vidéki plébános protekciójával a vármegyei arvaházban helyezte el. A szegény kis *Főss* Imre csak buslakodott-buslakodott az arvaház falai között és bármily jók is voltak hozzá az apácák, átérezte azért

ő jól, hogy azok sem tudják neki megadni egy gondos jó anya ápolását, dédelgetését. Kis szívét áthatotta a honvágy és elhatározta, hogy haza szökik Baranya-Barba édes apjához. Az apai háznál, ha nincs is édes anya, mégis csak jobb, mint a szomorúsággal teli árvaházban. Le is jutott a vasutig — egy krajcár nélkül. Egy uri embertől azután kapott 20 krajcárt és e horribilis összeggel akarta megváltani szabadságát, ez összeggel akart otthonába a csendes falusi magányba, a szalma fedelű házak közé visszajutni. Igen ám, de a sors másképp intézkedett. Gunyájáról Vas György, az indóháznál posztózó rendőr felismerte és — letartóztatta. Feltelefonozott a vármegye-házára, honnét azt a választ nyerte, hogy csak tartsa magánál a kis szökevényt, rögtön érte fognak menni. Nemsokára meg is jelent Keszkenovits Péter, a megyei huszár uniformisában, hogy a kis szökevényt felvezesse Keller bácsihoz, a várnagyhoz. Keller Pista bácsi megcsóválta a fejét, mikor a kis árva gyerek szökéséről értesült és elrendelte, hogy vigyék vissza az árvaházba. A könnyező anyátlan árvát megnyugtatta jóságos szavaival és megígérte, hogy beszél az apáccal, hogy legyenek még az egyszer elnézők és szökéseért ne büntessék meg. Így azután a kis szökevény ismét ott van a többi árvák között és míg ő talán újabb agyafurt szökésen töri fejecskéjét, addig a jó lelkű apácák kétszeres buzgalommal vigyáznak rá, hogy az esetleges szökést kellő időben megakadályozhassák.

— **(A közutakról.)** 20-ikán délután furcsa munkában voltak elfoglalva a város napszámosai. Megnyitották a hidrásokot, felszakgatván körülöttük a köveket, meg az aszfaltot, mindegyikbe egy csapot illesztettek s rátevén a csapra egy ketrec formájú alkotmányt, mentek tovább egy utcával újabb munkára. Hát az ember azt hihette volna, hogy a földet akarják megcsapolni, ha nem tudtuk volna a Tanácsnak előzetesen pár órával (nagy határidő!) kihordott hirdetményéből, hogy közutakat állítanak fel, mivel a víz kevés és a vízvezetési csapok elzárattak. És 20-ikán este már vígan hancuroztak a dézsahölgyek és a bakák az új közutak körül, a Széchenyi-téren ép úgy, mint a Ferenciek-utcájában, épülésére a járókelőknek. És volt víz bőven; egyes házakba dézsaszámra hordták egész a késő esti órákig. Azonban egyes utcákban, így az Anna, Mór és József-utcákban már este nyolc órakor elzárták a kutakat, nem is említve a Scitovszky-téren és egyéb ily nagyobb forgalmu helyeket s reggel kilenc óráig itt egy csepp vizet sem kapott senki. S hogy tulajdonképen mi ok volt a vízvezeték elzárására s a közutak felállítására: azt senki sem tudja. Ugy halljuk, hogy 20-ikán 1100 liter vizet adott a tettyei forrás; ez pedig nem oly csekély vízmennyiség még, a mi miatt el kellene zárni a vízvezetékét. Talán csak nem ezzel akarnak hangulatot csinálni a pogányi víz mellett? Különben, ha a hangulat meg is volna, még azt se tudjuk, hogy a pogányi víz megfelel-e geológiai tekintetben, mert hiszen még most sem vizsgáltatták meg Böök professzorral. És úgy látszik, a vizsgálat el is marad a jövő nyarra, mert a tudós geologust az ideai nyáron huzták-halasztották meghívni s az most az ősz beálltával nem jön le s meg kell várunk a jövő nyarat. Szóval, mint mindig, úgy most is beteljesedett, hogy a hatósági huzavona csak — költségbe kerül, de haszna nincs. A közutak felállítása is ilyen. A költség megvan, de a haszon, az elmaradt. Mert a vízhiány is így csak megvan s így is akkor zárhatják el a vizet a lakosságtól, mikor senki sem várja és kora estétől késő reggelig viz nélkül maradnak egész utcák lakosai.

— **(Halálozás.)** Wittmayer János, pénzügyi titkár 21-én d. e. 8 órakor élte 54-ik évében meghalt. Temetése szombaton, f. hó 23-án d. u. 4 órakor ment végbe a városi köztemetőből a budai külvárosi temetőbe, az engesztelő szt. mise pedig ugyanaznap d. e. 1/2, 9 órakor tartott meg a belvárosi plébániatemplomban. — Az elhunyt, kit özvegye és öt gyermeke gyászolnak, városunk társadalmának egyik közkedveltségű tagja, különösen áldott jó kedélyével s kifogyhatatlan adomakincsével szívesen látott vendége volt minden társas körnek. Áldás emlékére.

— **(A rendőrség és az italmérési engedélyek.)** A belügyminiszter egy konkrét esetről kifolyólag azt az elvi határozatot hozta, hogy az italmérési engedély bevonása a pénzügyigazgatóság hatáskörébe tartozik. A mennyiben sürgős és halasztást nem tűrő fontos közrendészeti avagy állami érdeket veszélyeztető okok az italmérési engedély gyakorlatának azonnali beszüntetését, illetve a korcsmahelyiségnek rögtön bezárását kívánják, a rendőrség saját hatáskörében kivételesen eljárhat ugyan, de intézkedését tartozik az illetékes pénzügyigazgatóságnak azonnal tudomására hozni, amely azután, ha az engedély bevonására törvényes indok forog fenn, az engedélyt bevonja.

Törvénykezés.

§ **Pénzverő csirkekereskedő.** Hartmann János kertészlegény kenyerének a javát az ország különböző fegyházaiban ette meg. Négyezer volt büntetve pénzhamisításért, ezenkívül ült lopásért és sikkasztásért is. Most a télen kiszabadult a fegyházból, hol hét esztendő telt. Eltökélte, hogy tisztességes munkára adja magát. Csirkekereskedő lett Pakson. Ez azonban úgy látszik nem valami fényesen jövedelmezett, mert csakhamar visszatért régi mesterségéhez, a pénzveréshez. Egy rosszul sikerült forintoson április havában akart túladni Rózsa Samu kereskedő üzletében. A szatócs észrevette, hogy a forintos hamis s visszadobta Hartmannak. A vén legény, mint kitanult fegyházvirághoz illik, felháborodva rátámadott a kereskedőre, azt állítva, hogy az ő jó forintját kicserélte a hamis forintossal. Rózsa Samu rendőrt hívott, a ki előállította a rendőrségre, a hol kihallgatása után letartóztatták. A vizsgálat nem tudott egyebet rábizonyítani, minthogy hamis pénzt akart forgalomba hozni. Ezért helyezte vád alá a budapesti törvényszék s ezért ítélte el szombaton öt hónapi fogházra s száz forint pénzbüntetésre.

§ **Ellopott szerszámok.** Ungváry László mohácsi lakos, lakatos legény, ez év elején — mint az annak idején megirtuk — gazdája Varga Ferenc től apránként többféle szerszámot ellopott, körülbelül száz forint értékben. A szerszámokat aztán egyik ismerőse Briglovits Károlynak eladta, ki azokat esetről-esetre megvette. Már körülbelül három hónapig lopkodta a gazdája szerszámait, midőn Varga rájött a lopásra s megtette a feljelentést hűlen legénye s annak orgazdája ellen. Így került 18-ikán Ungváry László a lopás büntetével, Briglovits Károly pedig az orgazdaság vétségével vádoltan a pécsi kir. törvényszék

elő, mely Ungváry Lászlót a lopás büntetése miatt három havi fogházra ítélte. Másodrendű vádlott a tárgyalás során beismerte, hogy Ungvárytól megvásárolta a megvételre kínált szerszámokat, azonban tagadta, hogy azoknak lopott voltáról tudott volna. Ennélfogva a törvényszék Briglovits Károlyt az orgazdaság vádjától felmentette.

§ **Elgázolt kis gyermek.** Király János pécsi Vtiéz-utca 4. szám alatti lakos két és fél éves Julis nevű leányát 1897. év július hó elején szülei kivitték Vaiszlón lakó nagybátyjához, Fusits Virág Samunéhoz. 1897. évi július hó 13-án történt, hogy a kis Király Julia, több gyermek pajtásával kint játszadozott az országuton felhalmozott kőrakások egyikén, midőn három kőszállító kocsi haladt arra, melyek egyike — Bodai Károly vaiszlói fuvaros kocsija — oly szerencsétlenül találta elütni a kis leányt, hogy az koponyacsont töredést szenvedvén, félóra múlva meghalt. Bodai Károlyt ezért feljelentették a pécsi kir. törvényszéknél, mely a 20-án délelőtt megtartott végtárgyalás után azonban Bodai Károlyt a vád és következményei alól, bizonyítékok hiányában felmentette.

T a n ü g y.

(A **tüdővész tanítók.** A tüdővész terjedésének meggátlására nemcsak a belügyminiszter, hanem a vallás- és közoktatásügyi miniszter is tett intézkedéseket. A miniszternek e tárgyban a tanfelügyelőségekhez intézett rendelete az iskolák tisztántartására utasít, de érdekes rendelkezést tartalmaz a tüdővészben szenvedő tanítókra és tanítónőkre nézve. E szerint: „Oly népiskolai tanítók és tanítónők, kik nyilvánvaló tüdővészben szenvednek, de hivatásuknak még képesek megfelelni, úgy a maguk, mint különösen a vezetésükre bízott gyermekek egészsége érdekében népesebb iskolában vagy épen nem, vagy csak olyan helyeken alkalmaztassanak, a hol a tantermek higienikus viszonyai elegendő biztosítékot nyújtanak arra, hogy a tüdővésznek róluk a gyermekekre való áttérjedésének veszélye a minimumra száll le, ez okból az egyes osztályokba való beosztás, illetőleg áthelyezés kérdéseinél a királyi tanfelügyelőség figyelmét erre is terjeszse ki.

(Uj **tanár.** A siklői községi polgári iskolaszéke Tinyó János helyére egyhangulag Révay Sándor középiskolai tanárjelöltet hívta meg ezen iskolai év tartamára helyettes tanáru.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztek Pécs szab. kir. város 1899. évi szeptember hó 23. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsanként számíthatnak.

Buza új 7-70—8-10; ó — — — —; kétszeres új 6-20—6-50; rozs ó — — — —; új 6—6-20; árpa őszi 5-30—5-50; — tavaszi 6—6-20; zab tavaszi 4-90—5; új — — — —; búkköny — — — —; kukorica ó 5-50—5-80; széna 1-60—2 —; szalma 1.—1-20; zsup — — — —.

Kínálat: erős, mintegy 600 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
ZAUTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.